

beholde den nugældende Margarinelovs Bestemmelser om Farvning af Margarine. Vi har nemlig den Opfattelse, at derved sker der ingen Skade for Smørproduktionen her i Landet. Nu er Flertallet gaaet en Middelvej ved at bringe to Farvebestemmelser i Forslag, den nugældende Margarinelovs Farvebestemmelser for den Margarine, der skal udføres, og Frigivelse i Henseende til Farvebestemmelse for den Margarine, som forbruges her i Danmark, og man mener derved at have imødekommet alle berettigede Krav. Mindretallet deler ikke den Opfattelse. Ved at bibeholde den gældende Lovs Bestemmelser sker der som sagt ingen Skade; men der er ingen, der ved, hvorledes vor Smør-eksport vil komme til at ligge efter Krigens Ophør; heller ikke er der nogen, der ved, hvorledes vor Smørhandel herhjemme vil komme til at foregaa. Naar man ser hen til den Udvikling, der er foregaaet i vor Margarineproduktion og vort Margarineforbrug, maa enhver indrømme, at der er sket et mægtigt Opsving, siden vi fik vor første Margarinelov. I 1914 var Produktionen mellem 43 og 44 Mill. kg og Forbruget mellem 45 og 46 Mill. kg, altsaa et Forbrug pr. Individ af 15—16 kg. Det er for os et Vidnesbyrd om, at den Ordning, vi hidtil har haft med Hensyn til vor Smørproduktion og Smørforbrug og vor Margarineproduktion og Margarineforbruget, ikke har skabt Kollisioner af nogen Art.

Den ærede Ordfører (Ferdinand Nielsen) udtalte sin Forundring over, at Mindretallet ikke har kunnet slutte sig til Flertallets Ændringsforslag. Men det næste Skridt vilde være at ophæve Udførselsforbudet ogsaa for den farvede Margarine, og det Krav vil ikke lade længe vente paa sig, tror jeg. Og naar den højtærede Ordfører mindede om de Udtalelser, der faldt her i 1912—13, da Landbrugsminister Anders Nielsen fremsatte Lovforslag om en Revision af vor Margarinelov, vil jeg have Lov til at minde om, hvordan Stillingen da var, og navnlig vil jeg gerne pege paa de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen). Det ærede Medlem fra Sorø optraadte som en decideret Modstander af det Lovforslag, som da var fremsat, og udtalte sin sikre Formodning om, at Landbrugsminister Anders Nielsen havde hørt Landbrugsorganisationernes Mening om Lovforslaget, forinden det blev fremsat. Det var imidlertid ikke Tilfældet. Landbrugsminister

Anders Nielsen havde ikke hørt Landbrugsorganisationernes Mening; men de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem fra Sorø, gav Anledning til, at der blev rettet en Forespørgsel til vore Landbrugsorganisationer om deres Stilling til Sagen, og de fraraadede paa det indstændigste at ophæve Farvebestemmelsen for Margarine. Det samme er sket nu. Nu er der atter rettet en Henvendelse til Landbrugsorganisationerne, nemlig til de samvirkende danske Landboforeninger, de samvirkende Husmandsforeninger, de danske Mejeriers Fællesorganisation og Dansk Mejeristforening, og de Svar, vi har faaet fra disse 4 Organisationer, gaar alle ud paa at fraraade Lovforslagets Bestemmelse om at frigive Farvning. Det er paa Grundlag heraf, at Venstres Medlemmer har taget deres Standpunkt og anser det for rigtigst at bibeholde den nugældende Margarinelovs Bestemmelse med Hensyn til Farvning. Maa jeg for øvrigt minde om, hvordan Sagen laa i 1912—13. Det var ikke blot det ærede Medlem fra Sorø, der optraadte som Modstander af Lovforslaget, ogsaa det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen), det daværende Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) og det daværende Medlem fra Faaborg (Christiansen) optraadte som Modstandere og talte imod dette Lovforslag. Det var altsaa ikke blot fra det radikale Venstres Side, man den Gang protesterede mod Lovforslaget, men det var ogsaa fra Venstres Side, og der er ingen Tvivl om, at der den Gang indenfor Venstre stod et betydeligt Antal Medlemmer, som var enige i de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Horsens Landkreds. Sagens Forløb blev i øvrigt, at efter at Udvalget havde faaet Landbrugsorganisationernes Svar, begravede vi Lovforslaget i al Stilhed, og jeg tror, at der ikke var nogen, heller ikke af det radikale Venstre, der fældede Taarer ved Graven.

Nu er Forholdet det omvendte. Nu er det det radikale Parti, der forfægter det Standpunkt, man den Gang protesterede imod. Jeg skal for øvrigt ikke komme ind paa Citater af de mange Erklæringer, vi har faaet baade fra Konsul Faber, fra Smør-eksportører, fra Detailhandlerforeningen og fra en Mængde forretningsdrivende. De er jo optrykte i Betænkningen, og enhver, der ønsker det, kan gøre sig bekendt med dem. Jeg skal kun anbefale, at de Ændringsforslag, som er stillede af Mindretallet, vedtages af det høje Ting. Der er